

Rigsdagstidende.

1854. Forhandlingerne paa Landstinget. № 118.

Femte Session.

74de Møde.

Torsdagen den 23de Februar.

(Fortf.)

Marineministeren (fortsat): Foruden dette er der andre meget væsentlige Grunde, som tale for Nødvendigheden af at skaffe en ny Dok. Den er saaledes for lille. Fordringerne til Skibenes Størrelse nu, især da Dampkraften gjør sig saameget gjældende, har nødt til at bygge dem meget større. Det største Linieskib, vi for Tiden have, „Dannebrog“, kan aldeles ikke repareres i Dokken. Det er muligt, at Nogle af de Herrens vide, at dette Skib desuagtet har været 2 Gange i Dokken. Jeg skal dertil strax svare, at første Gang var det for at tage Puderne fra; det er et Arbejde, som nok har kunnet lade sig gjøre, da det foregaaer heelt nede i Bunden. Anden Gang var det der, da det havde rørt i Drogden paa en Steen, hvorved det havde skødt Noget af sin Strækstol, og selvfølgelig maatte repareres. Det er atter et Arbejde dybt nede i Skibet, følgelig kan det lade sig udføre; men hver Gang det har været i Dokken, har det vliit sig, at det staaer med sin Boug saa tæt op til Siderne af Dokken, at der ikke er Arbeidsfrihed, og at man altsaa ikke vil kunne reparere en eventuel Skade i Bougen. Desuden er Dokken ikke mere end 17 Fod, knap 17 Fod, paa Sluserne, og vi have derfor, for at faae „Dannebrog“ ind i Dokken, maattet vente i 5 Dage, fordi der ikke var høit Vand nok. Ved Udgaende gaaer det bedre og med større Lethed end ved Indgaende, hvor det er vanskeligere; thi, da Skibet skal sættes ind paa bestemte Mærker og synke ned paa sine Puder, er det af største Vigtighed, at det kommer lige

ind. Endelig er der en tredje Feil ved vor Dok, og det er dens Veltiggenhed. Den ligger paa Christianshavn assides fra Bærsterne. Alle Materialier, der skulle bringes derhen, koste en heel Deel Tid, Penge og Menneskekræft, hvorpaa vi have en saa overmaade stor Mangel. Der er een Betragtning endnu, som gjør sig gjældende. Det er et almindeligt udtalt Anske, som Marinen deler med en stor Deel af Kjøbenhavns Beboere, nemlig at afhænde Gammelholm. Vi arbeide ogsaa dertil, vi ønske det meget, og jeg haaber ogsaa ad Aare at kunne fremkomme med den første Plan i saa Henseende; men, saalange vi have Dokken paa det Sted, hvor den nu er, og vi ikke have den paa Bærstet selv, er Fordelen ved at afhænde Gammelholm for Marinens Bedkommende for en stor Deel illusorisk; og jeg troer ogsaa for Kjøbenhavns Indvaanere, idet man nemlig, saalange vi have Dokken, er og vil blive nødt til at reservere sig et stort Stykke af den sandsynligviis ellers affættelige Deel af Gammelholm, fordi store Skibe maae lægge til Dvæien paa Gammelholm lige ud for Dokken, for ders fra at kunne hales ind i den. Af disse Grunde antager jeg det for at være af største Vigtighed, at vi faae en ny Dok.

Det vil være det ærede Thing bekendt, at jeg allerede paa det nuværende Aars Budget havde oprindeligt opført en Sum af 100,000 Rbd. til at paabegynde dette Arbejde; disse Penge vare i det andet Thing allerede bevilgede, da andre Omstændigheder tilveiebragte en Standsning i Finanslovdraftet og forhindrede, at det blev til Lov. Jeg benyttede desuagtet den mellemliggende Tid til at sende en Officeer til England. Jeg maa med Hensyn hertil først bemærke, at efter den Plan, hvor efter der dengang skulde arbeides, og som alle